

ה"ג קונס פרה שאני נהגה לך. והכי משמע קונס יח ענין שאל
פרות שיש לי שאני מהנה לך כלומר שאין לי פרה אחרת וזו שיש לי איני
משאלך שזו לא רצה להשאיל והאחרות אסורות עליו כגדר או שאמר
לו נכסי אסורין עלך אם יש לי פרה אחרת אלא זו ומלא שיש לו פרה

אחרת אסור לישאל (ג) ליהנות: קונס
קורדוס שיש לי שאני קנוי-כלומר שלא
קניתי קורדוס אחר וזה איני משאלך
שאיני לך לך או שאמר לו קונס נכסי
יח אסורים עלי אם יש לי קורדוס
אחר אלא זה ומלא שיש לו קורדוס
אחר: במיין אסור. בעל הקורדוס
אסור ליהנות מנכסיו כל ימי חייו או
נמי בחייו דמדור אסורין נכסיו על
המורד: מס. המשאל: או שנתנה לו
במחנה. למורד אחר לן המורה האי
דקניתי מת לא קני אסיפא כלל דהכי
מלי קנתי אסיפא (דהא) קנתי נכסי
עלי מת או שנתנה לו במחנה הרי זה
מותר מי מותר הרי אפשיה קאמר אלא
ארישא קנתי השאילתי פרתך שאם מת
המדור מותר בפרה או בנכסיו של
מדור דהא אחר נכסי (ד) ומאחר שמת
לאו נכסיה ידידיה אינו והבא נמי אם
ניתנו לו במחנה ואמר לן המורה דה"ל
שאיני נהגה שאני קנוי לשון בני
אדם [סן] (ש"י) דהכי היו נדרים
בירושלים ובגמראם הלך אחר לשון בני
אדם קנתי שניתנו לו במחנה הרי זה
מותר וקניתי לרבה דאמר אע"י דהייב
ליה במחנה אסור: אמר לך רבא כהן
במאי עסקינן ביון שניתנו לו על ידי
אחר. שבעל הפרה נתנו לאחר ואחר
אחר נתנו לשאל והכי מותר שכבר
הוליתה משאלי מרשותו כשנתנה לאחר
אבל היבא דאמר ליה ככרי ענין ולא
נתנה לו על ידי אחר הואיל ולא ילאת מרשותו קודם לכן אסור ולא
דמי ליהבא דליגנבה מיניה משום דהיבא דליגנבה מיניה הואיל
ושאל מרשותו דבעל הכר ילאת מרשותו כעודה בידו דמי ואסור אבל
היבא שנתנה לו במחנה על ידי אחר ילאת מרשותו מרשותו: ולא
קנתי שנתנה לו. דמשמע שהוא עלמנו נתנו לו: יש מעילה
במחנה. היבא דאמר קונס ככר זה והכלנו מי היו כהקדש
מעילין דיש בו מעילה ומעל לו לא: [מפיוס קוס] שנתנו
עלי שבר. ומודר היינו דאמר קונס ומדמי ליה להקדש: קונס
ככר זה קדש. שאמר בלשון הקדש ובלשון קונס והוא הדין
נמי לא אמרה אלא בלשון קונס: בין הוא בין חבירו מעל.
שהרי הקדישה סתם אטוילי עלמא: לפיכך. הואיל ויש בה מעילה
יש בה פדיון וילאה לחולין דהוי כשאר הקדש: אמר וו עלי קדש.
כיון דאמר "עלי" מעילה ליה ליה דהיה שויה קדש והוא מעל אם אכל
חייב לשלמי: חבירו לא מעל. ללא חסרה אלא על עלמנו
וגבי חבירו הוי כחולין: לפיכך אין לה פדיון. שהוא עלמנו אין
יכול לפדותה לטולם שהרי אחר "עלי" ולא על אחר ואחר אין יכול
למשול בה: בין כך ובין כך. בין אחר סתם בין אחר עלי לא
מעל בין הוא ובין חבירו אף על פי שאמר הקדש כיון דאמר נמי
"קונס" שאין מעילה בקונמות: מי מעל. אליבא דמאן דאמר יש
מעילה בקונמות קבעי: סא לא אסירא עלי. דטען: הפירא נישא
לי דפיסיב לי אסורא לא בעימי. כלומר דתורתך היתר קבלתיה
מאן ולא בחזרת אסור: ופספסור של מולין סן (ה) מעל. אפשיה אפשיה
נמי אף זה האקבל אע"י שסבור זה המקבל שהיה הוא ביהבא מעל:
מתני

איתביה אמר לו השאילתי פרתך אמר לו

קונס פרה שאני קנוי לך, נכסי עליך אם יש
לי פרה אלא זו, השאילתי קורדוס אמר לו
קונס קרדוס (ה) (שייש) לי שאני קנוי, נכסי עלי
אם יש לי מרדום אלא זה, ונמצא שיש לו,
בחייו אסור, ומת או שנתנה לו במחנה הרי
זה מותר. אמר א"ר אחא בריה דרב איקא-לשנתנה
לו על ידי אחר, א"ר אשי דיקא נמי דקנתי
שניתנה לו ולא קנתי שנתנה לו/בעא מיניה
רבא מרב נחמן יש מעילה בקונמות או לא
אמר ליה הנהיריה/קום שנתנו עליה שבת
ותפול דהא לתקדש למימרא כי הקדש מה
הקדש יש בו מעילה אף קונמות יש בהן
מעילה כתנאי *קונס ככר זה הקדש ואבלה
בין הוא ובין חבירו מעל לפיכך יש לה פדיון
ככר זה עליה/הקדש ואבלה-הוא מעל חבירו
לא מעל לפיכך אין לה פדיון דבר זה בוצע
ותבא בין כך ובין כך לא מעל לפי שאין
מעילה בקונמות. א"ל רב אחא בריה דרב
אויא לרב אשי/כרי עליך ונתנה לו במחנה
כי מעל: במעוב נתון הא לא אסירא עריה,
למעול מקבל יכול דאמר "היתירא בעיית"
איסורא לא בעיית: אמר ליה מקבל מעל
לכשיציא ישביל המוציא מעות הקדש לחולין
כסבור של חולין הוא מועל אף זה מועל:
מתני

איתביה וכו' השאילתי פרתך המונחת בפניהם: קונס
פרה שאני קנוי עליך. קונס עליך פרתו זו אם אני קניתי אלא פרה זו
או שאמר עליו כל נכסיו אם יש לו פרה אלא זו: בחייו אסור. אם
נמצא שיש לו פרה אחרת או קורדוס אחר: מת או שנתנה לו במחנה

הרי זה מותר. משום דמי מת או שנתנה
לו במחנה לא פרתו ולא קרדומו ולא
יכסויו הן וקס"ו שהמדור נתן למורד
ואפ"ה שרי "קניתי לרבה דאמר": שנתנו מדור
שנתנה לו על ידי אחר. שנתנו מדור
לחיוב דעלמא ואח"כ נתנו זה למורד:
דיקא נמי דקנתי שניתנו לו. כלומר
שכך היתה קבלה בידם לקרות נתנו
במירק אף על פי ש"קניתי כתיבה שום
הפרש: וענין הלכה קיימא לן אע"פ
דהביה ניהיליה במחנה אסור דהכי
פשוט ליה רבא ואסיקא דיקא נמי
דקנתי לו וכחז הרשב"א ז"ל נמי
הכי דיהבא במחנה אסור ה"ה אם
לקחו מורד ממנו דהד טעמא הוא:
יש מעילה בקונמות. האסור דבר עליו
בקונס והנה ממנו מי מחייב מעילה
או לא מי אמרינן דשאלו כקרבן וחייב
עליו אשם מעילה כנגמה מן הקדשים:
תפול הגאה להקדש למימרא כהקדש.
דלי לא דמי קונמות להקדש הוה ליה
למימרא וילך הגאה לים המלח דקנתי
בכל דוכתא אלא משום דבקונמות יש
בהן מעילה בהקדש כיון דבהקדש עסיק.
תנא תפול הגאה להקדש: קונס ככר
זו הקדש. שאסרה בקונס לכל כהקדש
שהוא אסור לכל אדם: אבלה בין הוא
בין חבירו מעל. דיש מעילה בקונמות:
לפיכך יש לה פדיון. דכיון דמאסר
אכלי עלמא כהקדש תפיס פדיון.
ככר זו על הקדש אכלה הוא מעל.
דמי דלא מתסרה אלא עליה כי מתנאי חיוב מינה מעל: חבירו לא
מעל לפיכך אין לה פדיון. דכיון דחבירו לא מעל לא חליס בהקדש
למחשם פדיונה: ורוב"א בין כך ובין כך לא מעל לפי שאין מעילה
בקונמות. בין בקונס כללי שאסר לכל בין בקונס פרטי: ולענין הלכה
ק"ל כר"מ דיש מעילה בקונמות דהא רב נחמן פשיט ליה לרבה
ממתנין שיש מעילה ופ"י שבעות שחיס בחר"א (דף כג:) נמי מפסיקין
ד"מ לרבנן הלכך ק"ל דיש מעילה וק"ל נמי דקונס כללי יש לו פדיון
ומסתפקא לי מאן דמעל בקונמות וק"ל נמי משתייהו הואו קונס מעל
דמעיל כהקדש שיואל לחולין ע"י מעילה: בכרי עליך ונתנה לו במחנה
מי מעל. כלומר מי מעל בנתינה זו דכיון דיש מעילה כי היכי דאמר
בהקדש דנטל אבן או קורה של הקדש מעל אע"פ שלא הוליתה הבא
נמי מכיון שזכה בה שייכא מעילה שילאה מרשות אסור ונכסה לרשות
מוקבל: למעול טוהא הא לא אסרה עליה: ומאן תשובה להרמב"ם
ז"ל שכתב (בפרק) המדיר את חבירו והאכלו לוקה משום לא יכל דברו
כמו שכתבתי במעלה פ"י והלו מותרים: למעול מעל יכל דאמר
המדיר בעינא אסורא לא בעינא. שאלו היה יודע שחבל על אסור
לא היה חותם לזכות בה ומלא זכיה בטעות ואינה זכיה ואע"פ דבמוליא
מרשות הקדש אפשר דאפי' בטעות מעל שאני הבא שהוא לא הוליתה
אלא חבירו הוליתה וזה לא עשה אלא שקבלה: אמר ליה מוקבל מעל
לכשיוצא. כלומר מהשאל אין אחד מהם מועל ומאך טעמי דאמרת
אלא מיהו לכשיוצא מעל גבי דגבי זכיה אמרינן דזכיה בטעות היא,
לכשיוצא לא אמרינן הכי, מימי דהוא אכל מוליא מעות הקדש לחולין:
ירושלמי נדר מן הככר מהו למחם בו את ידיו ולא אפשיטא:
מתני

עין משפט
נר מצוה

עין משפט
נר מצוה

עין משפט
נר מצוה

עין משפט
נר מצוה

פירוש הרא"ש
קונס פרה שאני קנוי
בקונס יח ענין שאל
יש לו פרה אלא זו ולאו
אני לך ויש לו פרות
אחרות ולאכתי נכסיו
על המורד. או שנתנה
לו במחנה הכרי זה מותר
ותפול דהא: שנתנה
לו על ידי אחר שנתנה
לאחרות אסורות למורד:
דיקא נמי דקנתי
עמינא ולא קנתי
שנתנה לו. בעל הפה
היתה מרשותו שגורס
ב פ"ה ס' ל' לתורה
כהקדש. כדפיסינא
מתני' מדקמתי דוקא
להקדש לך ליתן השב
ואינו יכול להשליט
לאחד אלא כל האלה
בבאה לו מתנה הרי
הוא הקדש ויש לו בה
מעילה: ככר זה קדש
פירוש הקדש ג' מ' ו'
ומילתא דפיסינא היא
ולא אפשינן לך בהבא
כלל אלא אבן סיפא
נקט: הוא מעל דקדש
אין מעילה בקונמות:
יש לו פדיון. דאין בו
מעילה לכל כמו פדיון
דלא חליס למחשם
פדיונה: ומכ"ל אחר
זה ואחר זה לא מעל
בין הוא ובין חבירו לא
מעל דאין בו פ"ה ס'
בקונמות: מי מעל.
למאן דאמר יש מעילה
בקונמות למעול נותן
כמו טעמן הקדש שנתנו
לחבירו דמעל: הא לא
אסרה מעילה ולא
מלטי מעילה כדבר המורד
לוא הוי מעל אלא הויה
שניה לא הקדש לא היה
רצונה ככר כיון שהוא
עלמנו להקדש כדי לזכות
בהם אלא הם שטתן לו על
יד אחר מלי למיבא אסורא
כיון שנתנה לו במחנה
פד שניתנו לו ודמי
למחשם מעל לכשיוצא:

הנהיריה/קום שנתנו עליה שבת
ותפול דהא לתקדש למימרא כי הקדש מה
הקדש יש בו מעילה אף קונמות יש בהן
מעילה כתנאי *קונס ככר זה הקדש ואבלה
בין הוא ובין חבירו מעל לפיכך יש לה פדיון
ככר זה עליה/הקדש ואבלה-הוא מעל חבירו
לא מעל לפיכך אין לה פדיון דבר זה בוצע
ותבא בין כך ובין כך לא מעל לפי שאין
מעילה בקונמות. א"ל רב אחא בריה דרב
אויא לרב אשי/כרי עליך ונתנה לו במחנה
כי מעל: במעוב נתון הא לא אסירא עריה,
למעול מקבל יכול דאמר "היתירא בעיית"
איסורא לא בעיית: אמר ליה מקבל מעל
לכשיציא ישביל המוציא מעות הקדש לחולין
כסבור של חולין הוא מועל אף זה מועל:
מתני

הנהיריה/קום שנתנו עליה שבת
ותפול דהא לתקדש למימרא כי הקדש מה
הקדש יש בו מעילה אף קונמות יש בהן
מעילה כתנאי *קונס ככר זה הקדש ואבלה
בין הוא ובין חבירו מעל לפיכך יש לה פדיון
ככר זה עליה/הקדש ואבלה-הוא מעל חבירו
לא מעל לפיכך אין לה פדיון דבר זה בוצע
ותבא בין כך ובין כך לא מעל לפי שאין
מעילה בקונמות. א"ל רב אחא בריה דרב
אויא לרב אשי/כרי עליך ונתנה לו במחנה
כי מעל: במעוב נתון הא לא אסירא עריה,
למעול מקבל יכול דאמר "היתירא בעיית"
איסורא לא בעיית: אמר ליה מקבל מעל
לכשיציא ישביל המוציא מעות הקדש לחולין
כסבור של חולין הוא מועל אף זה מועל:
מתני